

Načini i sredstva unošenja radosti u srca vjernika (Meka)

Hatib: dr. Mahir ibn Hamed el-Muajkili

4. redžeb 1441. po Hidžri / 28. februar 2020.

Hvala Allahu, Koji je ovaj svijet učinio kućom iskušenja i ispita, promjenjivih stanja i situacija, između radosti i tuge. Hvalim Ga, slavljen neka je, i zahvaljujem Mu, i svjedočim da nema boga osim Allaha, jedinog, Koji druga nema, Koji smrt i život daje, i na smijeh i plač navodi, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, koji se radovao Allahovoj milosti i dobroti, i strpio se na onome čime ga je Allah iskušao, neka su na njega Allahova milost, mir i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe, i one koji slijede njegovu uputu do Sudnjeg dana.

O vjernici, oporučujem sebi i vama bogobojaznost, jer je ona zaštita od smutnji i iskušenja i uzrok praštanja grijeha i pogreški. Uzvišeni kaže: “O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam. A Allahova dobrota je neizmijerna.” (El-Enfal, 29)

Radost i sreća istinski su užitak, slast i zadovoljstvo srca, kao što su briga i tuga uzroci patnje i nesreće. Šerijat, vjerovjeron Milostivog uvažio je čovjekove prirodne potrebe i ono što uređuje i usmjerava njegovu prirodu i nagone. Uzvišeni Allah stvorio je sva stvorenja, najbolje poznaje njihovo stanje i ono što ga može popraviti i unaprijediti, i On je učinio radost i sreću plodovima zadovoljstva i ubjeđenja. “A kako i ne bi znao Onaj Koji stvara, Onaj Koji sve potanko zna, Koji je o svemu obaviješten.” (El-Mulk, 14)

Vjernici se raduju uputi koju je Allah objavio Svom Poslaniku: “Neki od onih kojima smo dali Knjigu raduju se svemu što objavljujemo tebi, ali neki protivnici ne priznaju nešto od Objave.” (Er-Ra’d, 36) Zato je najčasniji, najuzvišeniji i najveći stepen

radosti – radost zbog islama, imana, upute Kur’ana i sunneta, koja uzrokuje smiraj, zadovoljstvo i živost duše i pobuđuje u njoj želju za spoznajom, vjerovanjem i zahvalnošću Blagodarnom Darovatelju. Uzvišeni kaže: “Reci: ‘Neka se zato Allahovoj blagodati i milosti raduju, to je bolje od onoga što gomilaju.’” (Junus, 58)

Braćo u vjeri, jedan od uzroka zadovoljstva i radosti srca, na dunjaluku i ahiretu, jeste unošenje radosti i sreće u srca drugih ljudi. Sve što su čovjekova produktivnost i doprinos zajednici veći, njegova sreća i njegovo zadovoljstvo su veći. Nagrada je srazmjerna djelu. Da li je nagrada za dobročinstvo išta drugo do dobročinstvo? Taberani u “Mu’džemul-kebiru”, sa dobrim lancem prenosilaca, prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Ko obraduje brata muslimana i nečim ga uči sretnim kada se s njim susretne, Allah će njega obradovati na Sudnjem danu.”

Pričinjavanje radosti drugima jedno je od najvrednijih i Allahu najdražih djela i uzroka postizanja Allahove milosti i oprosta i ulaska u Njegov Džennet. Ibn Omer, radijallahu anhuma, kazuje da je neki čovjek došao kod Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, i rekao: “Allahov Poslaniče, ko su najdraži ljudi Allahu, i koja su djela najdraža Allahu?” Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allahu najdraži ljudi jesu oni koji najviše koriste drugim ljudima, a najdraže djelo Allahu je radost koju uneseš u život muslimana, ili otkloniš od njega nevolju, ili otplatiš njegov dug, ili utoliš njegovu glad. Da pomognem svom bratu u potrebi, draže mi je nego da boravim u itikafu, u ovoj džamiji, mjesec dana”, misleći na svoju džamiju u Medini. (Taberani sa dobrim lancem prenosilaca)

Jedan od načina unošenja radosti u srca drugih ljudi jeste briga o njihovim problemima, otklanjanje nedaća od njih, ispunjavanje njihovih potreba, a to su, zapravo, veličanstvena vrata dobra i nagrade, i osobine iskrenih i istinoljubivih vjernika, koji, u ljubavi, samilosti i saosjećanju jednih prema drugima, nalikuju jednom tijelu – kada se jedan njegov dio požali na bol, i ostali dijelovi osjećaju nesanicu i groznicu.

Naši dobri prethodnici, pobožni vjernici i znameniti učenjaci, približavali su se Allahu ispunjavanjem potreba ljudi, činjenjem onoga što će im koristiti, otklanjanjem nedaća od njih, zauzimanjem za njih u dobru. Bejheki u "Šuabul-imanu" bilježi da je Ibn Abbas, radijallahu anhumā, bio u itikafu u Poslanikovoј džamiji, pa mu je došao čovjek, poselamio ga i sjeo pored njega. Ibn Abbas, radijallahu anhumā, upitao ga je: "Čovječe, vidim da si zabrinut i tužan?" Čovjek reče: "Da, dugujem jednom čovjeku, a ne mogu mu vratiti dug." "Hoćeš li da se zauzmem kod njega za tebe", upita ga Ibn Abbas, radijallahu anhumā. "Ako tako želiš", reče mu on. Nakon toga, Ibn Abbas, radijallahu anhumā, ustao je i žurno izašao iz džamije, a ovaj čovjek zaustavio ga je i rekao mu: "Zar si zaboravio da si u itikafu?" "Nisam zaboravio, ali sam čuo vlasnika ovog kabura, sallallahu alejhi ve sellem, da je rekao: 'Ko se pobrine za potrebu svoga brata, i ispuni je, to mu je bolje nego da dvadeset godina provede u itikafu.'" U Taberanijevom "Mu'džemu" kaže se: "Ko ode sa svojim bratom da bi ispunio njegovu potrebu, Allah će učvrstiti njegova stopala u danu kada će se stopala pokliznuti." Jedan od načina unošenja radosti jeste osmijeh.

Na Poslanikovom, sallallahu alejhi ve sellem, licu, često se mogao vidjeti osmijeh. Džerir ibn Abdullah el-Bedželi, radijallahu anhu, rekao je: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, nikada me nije vidio a da mi se nije osmjehnuo." Tirmizi bilježi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Da se osmjehneš svome bratu, i to je sadaka."

O vjernici, poklon priskrbljuje ljubav, učvršćuje prisnost, spaja srca i otklanja zlobu iz grudi. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, davao je i primao poklone.

Buhari bilježi sljedeći hadis: "Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, poklonjena je odjeća, među kojom je bio jedan mali ogrtač crnog poruba. Upitao je: 'Šta mislite, kome odgovara ovaj ogrtač?' Svi su šutjeli, a Poslanik reče: 'Dovedite mi Ummu Halid.'

Ummu Halid je bila djevojčica koja je rođena u Abesiniji. Dovedli su je, i on joj je obukao ogrtač. Djevojčica je gledala u odjeću, radosno, sretno i zadovoljno.

Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: ‘Obuci ovaj ogrtač i iznosaj ga, lijepo ti stoji, o Ummu Halid.’”

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, imao je običaj šaliti se sa svojom porodicom i ashabima, a sve s ciljem unošenja radosti u njihova srca. Bilježi imam Ahmed da je bio čovjek po imenu Zahir, koji je živio u pustinji. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, volio ga je. Jednog dana, dok je Zahir prodavao stvari na pijaci, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, prišao mu je s leđa, obuhvatio ga rukama i rekao je: “Ko će kupiti roba od mene?” Zahir reče: “Allahov Poslaniče, u tom slučaju, tvoja trgovina će propasti, jer ja nemam neku vrijednost.” “Ali ti kod Allaha nisi bezvrijedan, ti si kod Allaha dragocjen.”

U kazivanju o trojici ashaba koji su izostali iz Bitke na Tebuku vidimo veliku želju ashaba, Allah bio zadovoljan njima, da obraduju druge ljude i da preteknu druge u tome. Kada je Allah, džellešanuhu, objavio ajete o oprostima Ka’bu i njegovoj dvojici prijatelja, što se desilo u zadnjoj trećini noći, a u to vrijeme Vjerovjesnik je bio kod Ummu Seleme, pa je rekao: “O Ummu Selema, oprosteno je Ka’bu!” Na to je ona rekla: “Hoću li poslati nekoga da ga obraduje ovom radosnom viješću?” “Ako to uradiš, bojim se da bi ljudi mogli nagrnuti ovamo, i prekinuti vam san.” Nakon što je klanjao sabah-namaz, obavijestio je ashabe da je Allah oprostio ovoj trojici.

Neki ashabi uzjahali su svoje jahalice i uputili se njihovim kućama, kako bi im prenijeli radosnu vijest. Neki su se popeli na brdo Sel, i iz sveg glasa obznanili da im je Allah oprostio. O tome Ka’b, radijallahu anhu, kazuje: “Dok sam sjedio u svojoj kući, u stanju koje je Allah spomenuo: ‘i kad im se bilo stisnulo u dušama njihovim’, i ‘kad im je zemlja, koliko god da je bila prostrana, postala tijesna’ – čuo sam glasnika, koji se uspeo na brdo Sel, kako povišenim glasom govori: ‘O Ka’be, sine Malikov, raduj se!’ Istog trenutka učinio sam sedždu zahvalnosti, i znao sam da je došao izlaz. Nakon toga otišao sam do Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, a usput sam sreo ljude koji su mi čestitali zbog primanja mog pokajanja kod Allaha. Kada sam došao u Poslanikovu džamiju, Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sjedio je okružen mnogim ljudima, pa sam mu nazvao selam, a on je, vedrog i nasmijanog lica, rekao: ‘Raduj se

najboljem danu koji je svanuo otkad te majka rodila. Raduj se najboljem danu koji je svanuo otkad te majka rodila.’ Upitao sam: ‘Allahov Poslaniče, je li to od tebe ili je od Allaha?’ ‘Nije od mene, nego je od Allaha’, reče Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem. Kada bi se Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, obradovao zbog nečega, zasijalo bi mu lice, kao da je djelić mjeseca.” (Buharija)

O vi koji vjerujete u Allaha i Poslanika, unesite radost u srca vaše braće tako što ćete ih pitati za one koji su odsutni od kuće, posjetiti njihove bolesne, izmiriti posvađane, ublažiti im boli i tuge, nahraniti gladne, opraštati i izmirivati njihove dugove.

Pametan i razborit čovjek neće propustiti nijednu priliku da obraduje svoga brata muslimana. Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, rekao je: “Razum, vjerodostojna tradicija, ljudska priroda i iskustvo različitih naroda ukazuju na to da su traženje Božije blizine i Njegovog zadovoljstva i dobročinstvo prema Njegovim stvorenjima najveći uzroci postizanja svakog dobra, a osobine suprotne ovima su najveći uzrok skretanja na put zla. Ničim se ne mogu priskrbiti Allahove blagodati i otkloniti Njegova kazna kao što je to pokornost i približavanje Njemu i dobročinstvo prema Njegovim stvorenjima. Uzvišeni kaže: “O ljudi, već vam je stigla pouka od Gospodara vašeg i lijek za vaša srca i uputstvo i milost vjernicima. Reci: ‘Neka se zato Allahovoj blagodati i milosti raduju, to je bolje od onoga što gomilaju.’” (Junus, 57–58)

O vjernici, radost je jedno od svojstava Stvoritelja, neka je sveto i uzvišeno ime Njegovo, a to je radost prikladna Njegovoj uzvišenosti i veličini, bez iskrivljivanja, negiranja, raspravljanja o kakvoći i upoređivanja. Uzvišeni kaže: “Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi.” (Eš-Šura, 11)

Muslim bilježi da je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Allah, džellešanuhu, obraduje se tevbi, pokajanju Svoga roba vjernika više nego što se obraduje čovjek koji se nalazi u pustoju i opasnoj zemlji, sa jahalicom na kojoj su mu hrana i voda, pa zaspi, i nakon što se probudi, vidi da je jahalica nestala, i krene da je traži sve dok ga ne savlada žeđ, a zatim kaže: ‘Vratit ću se do mjesta na kojem sam bio, zaspati i tako čekati smrt’, a kada stavi glavu na podlakticu, u namjeri da zaspi,

ugleda svoju jahalicu, kako stoji pored njega, na njoj njegova poputnina, hrana i voda, pa je uzme za povodac, i od silne radosti, pogrešno se izrazivši, kaže: ‘Allahu moj, Ti si moj rob, a ja sam Tvoj gospodar!’”

Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, navodi u svojoj knjizi “Tarikul-hidžretejni”, da je Allah, džellešanuhu, stvorio stvorenja radi toga da Ga iskreno obožavaju, i zato je od njih kupio njihove živote. Ova trgovina dokaz je da je roba koju je On kupio, tj. životi njegovih stvorenja, draga Allahu, odabrana kod Njega i da je On zadovoljan njome. Vrijednost robe prepoznaje se po vrijednosti i veličini njenog kupca i visini njene cijene. Roba si ti, kupac je Allah, a cijena je Njegov Džennet, gledanje u Njegovo lice i slušanje Njegovog govora u Kući sigurnosti i mira. Kada rob odbjegne od svog gospodara i vlasnika, ne mareći za Njegovim zadovoljstvom, i prikloni se njegovom neprijatelju, i postane jedan od njegovih vojnika, dajući prednost njegovom zadovoljstvu nad zadovoljstvom svoga gospodara i vlasnika, on je time sam sebe izložio njegovoj kazni i srdžbi. Ako se, nakon toga, pokaje, zamoli ga da mu se vrati, pohrli k njemu i odrekne se drugih gospodara, kako da se njegov gospodar, onaj koji ga iskreno voli, ne obraduje zbog njega? Kako da se ne obraduje zbog njega? I to najvećom i najpotpunijom radošću! To je Allahovo dobro, koje On daje kome hoće, a Njegova dobrota je neizmjerena.”

Poštovani vjernici! Kada se čovjek iskreno pokaje svome Gospodaru, priznajući svoj grijeh, osjećajući kajanje zbog njega i odluči da mu se neće vratiti, njegov Gospodar obraduje se zbog toga, radošću dobročinstva i blagosti, a On je neovisan o Svojim robovima. On nagrađuje Svog roba, pokajnika, radošću, srećom, slašću i zadovoljstvom. Allah se raduje pokajanju Svoga roba, i zbog Svoje radosti, nagrađuje ga tako što njegovo srce ispuni radošću i zadovoljstvom.

U hadisi-kudsiju kaže se: “Allah, džellešanuhu, rekao je: ‘Ko uradi jedno dobro djelo bit će nagrađen deset puta toliko, i još više ću mu dati. A ko uradi jedno loše djelo, imat će za to djelo jedan grijeh ili ću mu ga oprostiti. Ko Mi se približi za pedalj, približit ću mu se za aršin, ko Mi se približi za aršin, približit ću mu se za rukohvat.

Ko mi dođe idući, Ja ću njemu trčeći. Ko Me sretne s grijesima kolika je Zemlja, a nije Mi druga pripisivao, Ja ću ga susresti s isto toliko oprosta.” (Muslim)

Allah voli od Svojih robova da Mu se kaju i ustraju u pokornosti Njemu, kako bi postigli Njegov Džennet i zadovoljstvo. Uzvišeni kaže: “...i za one koji se, kada grijeh počine ili kad se prema sebi ogriješe, Allaha sjete i oprost za grijeh svoje zamole – a ko će oprostiti grijeh ako ne Allah? – i koji svjesno u grijehu ne ustraju. Njih čeka nagrada – oprost od Gospodara njihova i džennetske bašče kroz koje rijeke teku, u kojima će vječno ostati, a divne li nagrade za one koji budu tako postupili!” (Ali Imran, 135–136) Štaviše, On će iz Svoje milosti, plemenitosti i darežljivosti, loša djela pokajnika promijeniti u dobra djela, kao što kaže: “ali onima koji se pokaju i uzvjeruju i dobra djela čine, Allah će njihova hrdava djela u dobra promijeniti, a Allah prašta i samilostan je.” (El-Furkan, 70)

Budimo iskreni u svom pokajanju, jer je pokajanje prva, srednja i zadnja stepenica puta onih koji idu ka Allahu, i koju čovjek ne smije napustiti sve do svoje smrti. “I svi se Allahu pokajte, o vjernici, da biste postigli ono što želite.” (En-Nur, 31)

Zatim, znajte da vam je Allah naredio da donosite salavate i selame na Njegovog Vjerovjesnika, pa je rekao u mudroj Objavi: “Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!” (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom. Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

